

Digital Storytelling Overzicht Transcriptie

Spreker 1

Kun je me vertellen over het proces voor digital storytelling?

Spreker 2:

Digital storytelling is een zeer succesvol, co-creatief, collaboratief model dat nu al bijna 20 jaar in het onderwijs wordt toegepast. Er is, zoals ik al zei, een soort sjabloon in de manier waarop we denken over digital storytelling. Het is iets dat elke opvoeder en elke leerling kan overnemen, heroverwegen, opnieuw toepassen, aanpassen, aanpassen aan de behoeften van hun lesplan of de prestaties, de doelen die ze willen bereiken.

Spreker 1

En wat is het proces van digital storytelling?

Spreker 2:

Ja, dat is heel belangrijk. Want eigenlijk als we het hebben over digitale storytelling, moeten we zowel het proces als de output overwegen. Ja, want de volgende vraag zou zijn wat is een digitaal verhaal? Toch? Dus eigenlijk weten we nooit welke vraag eerst komt. Dus heel vaak hebben we mensen, studenten, docenten, die ons vragen wat een digitaal verhaal is en waarin verschilt een digitaal verhaal van andere soorten media? Juist. En wat een digitaal verhaal anders maakt is eigenlijk het proces.

Dus conventioneel als toegepast en geleverd in het onderwijs in de klas door middel van vijf stappen. En het is gewoon een manier om de activiteiten zo te organiseren dat er genoeg tijd is voor individueel werk om ieders creativiteit te vergroten, om ervoor te zorgen dat ze genoeg tijd hebben om na te denken over hoe het verhaal te maken, maar ook samenwerking en wederzijds leren. Dus het proces zelf is een ruimte voor sociaal leren om sociaal leren mogelijk te maken.

Deze vijf stappen beginnen gewoonlijk met een briefing. En de briefing is wanneer we eigenlijk nadenken over wat een digitaal verhaal is en we geven enkele aanwijzingen, enkele ideeën, we tonen enkele voorbeelden van digitale verhalen om de verwachtingen te bepalen, dus wat we moeten bereiken tegen het einde van het proces.

De tweede stap in het creatieve proces is wat wij zouden omschrijven als een verhalencirkel, die eigenlijk deel uitmaakt van de eerste brainstorm van het proces. En de story circle is wanneer de deelnemers, en wij houden er niet van om deelnemers en opvoeders van elkaar te scheiden omdat het een sociale ruimte voor wederzijds leren is, de begeleiders de studenten zelf kunnen zijn. Verhalencirkel is dus wanneer een facilitator de andere deelnemers ondersteunt bij het mondeling delen van het idee van een verhaal.

Dan gaan we over tot wat gewoonlijk een scriptschrijfactiviteit is. Dus als we de deelnemers vragen om wat ze mondeling hebben gedeeld te vertalen in een script, en we zijn geneigd te zeggen dat het script ongeveer 200-250 woorden moet bevatten, want als we dan overgaan naar de volgende stap, dat is beginnen met het technische deel van het proces voor de

audio-opname om de voice-over op te nemen, denken we aan 200 woorden/250 woorden in het Engels omdat het anders is dan in andere talen waar we bijvoorbeeld een Italiaanse en een Duitse hebben, we hebben veel voorzetsels dus je mag wat meer ruimte hebben. We gaan over naar de audio-opname en als we het script van 200 woorden lezen, duurt het ongeveer 2 minuten. Waarom 2 minuten? Omdat als we dan naar de volgende stap gaan, de montage, de videobewerking, een video van 2 minuten beheersbaar is. Ik bedoel, dit zijn geen video's gemaakt door professionele videomakers, deze zijn gemaakt om mensen aan het denken te zetten, te creëren, te co-creëren, te leren van andere mensen en daarom is het een aangeleerd idee om de videobewerking haalbaar te maken binnen de duur van de workshop, de lengte van een workshop.

En dan is er een schitterende, zeer belangrijke stap en dat is de screening, de fase van het delen. Dus wanneer we terug samenkomen en we getuige kunnen zijn van deze soort overgang van het verhaal dat werd verteld in de verhalencirkel, werd opgeschreven in een script, werd opgenomen als een voice-over, werd gecreëerd met stilstaande en bewegende beelden als een video gecombineerd met de voice-over en vervolgens wordt afgespeeld op het scherm en wordt bekeken door andere mensen en is opnieuw een gezamenlijke activiteit waarin deelnemers elkaar feedback geven. En het is ook een viering van dit creatieve artefact dat door elke individuele deelnemer wordt gecreëerd.

Spreker 1:

Ziet u de elementen creativiteit en samenwerking als echt belangrijk in dat proces?

Spreker 2:

Absoluut. Ik bedoel, creativiteit en samenwerking zijn essentieel in minstens drie van de stappen van het conventionele model. Dus zoals je ziet gaat het om co-creatie, het gaat om collectieve creativiteit maar er is ook ruimte voor individuele creativiteit en co-creatie is eigenlijk de beste is de meest opwindende vorm van samenwerking zou ik zeggen. Dus als samenwerking gaat over elkaar feedback geven, samen beslissingen nemen, zeggen, weet je het zeker? Ga je dit zeggen? Waarom ga je dit op deze manier visueel weergeven in je storyboard? Is dit een emotie die ze willen overbrengen? Dat voel ik nu niet. Hoe kunnen we samenwerken om die emotie voor iedereen toegankelijk te maken. Meen je dat echt? Ik bedoel, al die vragen zijn eigenlijk een daad van samenwerking die als uitkomst een daad van co-creatie is omdat het stukje media, het digitale verhaal dat aan het eind van dit proces ontstaat, niet het verhaal is dat je zelf achter de computer zou creëren.

Fase 1 Verhalencirkel Transcriptie

Spreker 1

Dus, Antonia, hoe zou jij adviseren om een verhalencirkel te houden en hoe zou het aangepast kunnen worden aan verschillende situaties?

Spreker 2

Verhalenkring in het conventionele ideale scenario is dus een manier om een intieme ruimte te creëren voor het delen van die eerste ideeën van een verhaal. In een klaslokaal is het heel moeilijk om dat soort omgeving te creëren, vooral als we denken aan de grootte van de groepen in een klaslokaal van ongeveer 20 of meer dan 20 personen. Idealiter denken we dan aan een verhalencirkel onder leiding van één begeleider met ongeveer acht tot tien deelnemers. Dus, als we een groep van 20 hebben, zouden we die in twee groepen kunnen opsplitsen en hen hun eigen verhalencirkel laten faciliteren.

Onlangs hebben we met onze leerlingen deze techniek gebruikt, die zeer effectief is gebleken om het actief luisteren te ondersteunen, wat een groot deel uitmaakt van de dynamiek van de verhalencirkel. Dus wat we bijvoorbeeld deden, als we nu in een cirkel zouden zitten, want dat is het idee van de cirkel als metafoor voor die verhalen die rondgaan en daardoor deze verhaal-luister-loop in de omgeving creëren. Dus, wat we zouden doen, zou ik zeggen, OK, degene in het midden is de verhalenverteller, degene rechts is de facilitator, degene links is de tijdbewaker, en we zouden deze rol omdraaien naar de volgende. En zo kunt u natuurlijk vragen stellen en ook de rest van de groep betrekken bij het stellen van vragen en het geven van feedback nadat de verteller zijn eerste idee over het verhaal heeft verteld.

En voor u als tijdwaarnemer, u houdt de tijd in de gaten want zoals ik al zei, we denken bij een verhalencirkel aan één facilitator, en in dit geval wisselt de facilitator de cirkel rond en 10 mensen, als we denken aan 10 minuten voor elke verteller is dat al bijna 2 uur. Dus met een beetje inleiding, 10 minuten is niet zomaar een monoloog, het gaat erom, laten we zeggen, drie tot 5 minuten de tijd te geven om het idee van het verhaal te delen en dan de andere 5 minuten te gebruiken om feedback te geven om het publiek te verduidelijken, Waarom vertel je dit verhaal? Wat voor emoties probeer je bij je publiek los te maken? Wat is uw eerste doelgroep? Ga je dit verhaal delen met je vrienden? En zo ja, waarom? En hoe? Denk je al na over de visuals? Dus de deelnemers laten nadenken over de implicatie van het delen van een verhaal, niet alleen als een act, als een uitvoerende kunst, maar eigenlijk als een eerste stap om daadwerkelijk een korte video te maken, waarbij het niet alleen gaat om de mogelijkheid om het verhaal mondeling en mondeling te delen, en dus dat soort emotionele betrokkenheid te krijgen in dat stadium, maar ook om na te denken over hoe je die emotionele reactie van je publiek kunt herscheppen door gebruik te maken van beelden, muziek, geluid, stilte.

Dus, in de verhalencirkel is er natuurlijk steun van alle deelnemers om de verteller zo goed mogelijk het idee van een verhaal te laten weergeven, maar ook om de verteller te laten

nadenken over de impact van dat verhaal en de implicatie van het vertellen van dit verhaal, het delen van het verhaal in de digitale ruimte.

Fase 2&3 Scriptschrijven en storyboarding transcriptie

Spreker 1

Dus na de verhalencirkel, wat is de volgende stap?

Spreker 2

Dus normaal gesproken zouden we denken aan de fase van het schrijven van het script en zouden ze individueel aan hun schrijven kunnen werken, aan de fase van het schrijven van het script, dus we zouden ze zelfs een paar aanwijzingen kunnen geven om aan te werken op basis van de feedback die ze in de verhalenkring hebben gekregen om aan hun individuele script te werken.

Maar onlangs hebben we hen gevraagd individueel aan het script te werken en dan terug te komen naar de groep in de klas en in paren te werken. Wat we de leerlingen vroegen te doen, was de ene te laten optreden als degene die op een storyboard tekent en de andere als degene die het verhaal vertelt. Degene die aan het storyboard werkt, is dus eigenlijk de luisteraar en interpreteert het verhaal op een bepaalde manier via de tekeningen. Jenny, jij bent dus degene die luistert naar Karens verhaal en tekent, maakt aantekeningen op het storyboard over wat je hoort in termen van het visueel weergeven van de emoties die je op een of andere manier ervaart. Dus en dit is een manier om, opnieuw, de wederzijdse leerdialoog te ondersteunen en de verteller te laten nadenken over wat de andere persoon ervaart. Waarom vertel ik mijn eigen verhaal.

Maar heel vaak doen we storyboarding als een individuele activiteit, zodat we eigenlijk storyboards gebruiken zoals ze in andere sectoren worden gebruikt. En u bent een deskundige illustrator en u geeft die sessies met onze studenten. Dus wat, wat is een storyboard en hoe doe je die sessies met studenten?

Spreker 3

Dus voor storyboarding is het de eerste stap van denken over je verhalen en schrijven, want tot nu toe heb je mondeling gepraat en geschreven. Dus alles is erg verbaal. Maar het resultaat van een digitaal verhaal is dat het een audio visuele vertelling is. Door te tekenen wat je gaat laten zien kun je echt nadenken en nadenken over wat het gewicht en de betekenis van de beelden is, in tegenstelling tot je mondelinge verhaal. Zo kun je bijvoorbeeld nadenken over: Oh, als ik ga zeggen dat ik in de war ben, hoe ga je dat visueel laten zien? Als ze dat in tweetallen doen, kun je ook zien hoe anderen jouw verhaal visueel interpreteren. Het is dus een kans om buiten je conventionele begrip van visuals en betekenis te treden en te zien wat je aan de kijker toont en het is je eerste stap om deel te nemen aan het kijken naar een digitaal verhaal.

Spreker 2

En in praktische termen, als we deze activiteit beschouwen als een twee uur durend, laten we zeggen slot met onze leerlingen, zouden we dit sjabloon kunnen uitprinten dat we vaak met onze leerlingen gebruiken. Ze zijn erg vereenvoudigd, we gebruiken bijvoorbeeld een sjabloon in vier blokken om ervoor te zorgen dat ze nadenken over de vier sleutelmomenten van het verhaal. Natuurlijk beginnend met een begin, de context en een eindpunt met de belangrijkste boodschap voor de lezer, voor het publiek. En dan geven we ze ook nog wat ruimte om na te denken over de titel van het verhaal, wat ook weer heel belangrijk is.

Meestal denken we aan deze activiteit individueel of zelfs met z'n tweeën. De eerste momenten van het storyboarden zullen een activiteit van 20 minuten zijn. Daarna komen ze terug in de gezamenlijke ruimte om verslag uit te brengen van het proces. Dus, het andere ding dat dan belangrijk is in de volgende stappen is nog duidelijker dat wat op de video staat niet dupliceert wat wij zeggen. Dus de oefening die we doen via storyboarding is eigenlijk: dit is wat ik visueel ga voorstellen, dit is wat ik ga zeggen, hoe die twee dingen samen werken weten we alleen door deze oefening te doen.

Fase 4. Opname en bewerking van de transcriptie

Spreker 1

Hoe ziet de opname en bewerking eruit?

Spreker 2

Deze twee stappen kunnen dus worden gecombineerd en aangepast aan de behoeften van elke opvoeder en elke groep leerlingen. Dit kunnen individuele of groepsactiviteiten zijn. In de opnamefase beginnen we met het opnemen van de voice-over. Dus wat in de eerste twee stappen is voltooid, dus het verhaal is verteld en op een of andere manier visueel weergegeven in een storyboard, moet nu worden opgenomen als voice-over. De vorige stappen waren dus essentieel om kritisch een script te ontwikkelen dat precies zegt wat we willen aanvullen met de beelden.

We vragen de deelnemers dus om naar een rustige ruimte te gaan, bijvoorbeeld in hun eigen huis of in een klaslokaal. We moeten een ruimte creëren waar er geen echo is, geen andere geluiden, mensen zijn heel stil. We vragen hen een paar keer hun script te lezen voor de opname.

We gebruiken meestal goede microfoons, maar ze kunnen de voice-over ook met hun telefoon opnemen. Je zou soms een clip-on microfoon kunnen gebruiken om deelnemers minder te laten schrikken van een professionele microfoon. Maar wat er gebeurt is heel eenvoudig. We vragen de deelnemers om het script expressiever voor te lezen, niet alsof ze het script voorlezen, maar alsof ze het verhaal vertellen. Volgens mijn ervaring, op basis van de feedback van de deelnemers, is dit de moeilijkste fase, omdat niemand graag naar zijn stem luistert na de opname en ze dus terug moeten gaan en het opnieuw moeten proberen.

Daarom zei ik dat sommige mensen het liever als een individuele oefening, een individuele activiteit doen. Sommige mensen geven er soms de voorkeur aan om in een groep te doen alsof ze het verhaal vertellen en er is een luisteraar die glimlacht, reageert, dus de lichaamstaal van de luisteraar kan fungeren als de persoon die opneemt en op de knop drukt, zodat er geen angst is om de microfoon in de gaten te houden, maar er is een andere persoon die de verteller ondersteunt.

Nu gebruiken we meestal videobewerkingsplatforms waarin het mogelijk is om ook de voice-over op te nemen, en we gebruiken meestal een platform genaamd wevideo waar het heel gemakkelijk is om de beelden en de voice-over tegelijkertijd te synchroniseren. Dus wat ik hiermee wil zeggen is dat de twee fasen van opname en montage kunnen worden verwisseld of samen kunnen plaatsvinden, omdat sommige studenten, sommige deelnemers, er soms de voorkeur aan geven eerst de beelden te selecteren en te beginnen met het videobewerkingsproces en de pijlers, die ze hebben geselecteerd voor het storyboard, in gedachten te houden. Dus wat ze zien is eigenlijk een stimulans voor hen om de voice-over op te nemen en het juiste tempo te vinden.

Fase 5 Screening transcriptie

Spreker 1

Wat gebeurt er in het delen in de screeningsfase?

Spreker 2

De screeningfase is een van de belangrijkste fasen, wanneer de leerlingen de kans krijgen om hun werk, hun digitale verhaal dat ze gemaakt hebben, te tonen. Het is cruciaal dat ze die kans krijgen omdat ze dan met hun medeleerlingen kunnen delen wat ze gedaan hebben, en iedereen kan feedback geven en praten over hoe ze zich voelden bij dat digitale verhaal. Het is echt cruciaal om hen de kans te geven hun werk te tonen en trots te zijn op hun werk.

Top tips transcriptie

Spreker 1

Dus wat zijn uw top tips voor elk van de processen.

Spreker 2

Ik zou zeggen dat ik altijd zou beginnen met een duidelijke uitleg van het proces, zodat ik vanaf het begin van het proces een duidelijk plan heb van de volgende stappen, sinds de briefing, en ik zou ook een paar voorbeelden van verhalen delen aan het begin van een workshop.

En dan in de verhalencirkel is de belangrijkste tip eigenlijk om ervoor te zorgen dat alle deelnemers het gevoel hebben dat ze kunnen delen wat ze willen delen, dat ze zich gesteund voelen, dat er naar ze geluisterd wordt, dat hun verhaal belangrijk wordt gemaakt, belangrijk is voor iedereen. En ook dat er geen oordeel is over de kwaliteit van het verhaal dat gedeeld wordt. Zodat ze de vrijheid hebben om een verhaal te delen dat heel diep en heel persoonlijk is of een verhaal dat gewoon een ervaring is die ze vorige week hadden, bijvoorbeeld, want dan komt de diepte van het verhaal door de rest van het proces.

Spreker 3

En voor de schrijffase moedig ik als begeleider de deelnemers aan om eerst te schrijven en later te redigeren, omdat veel deelnemers die niet gewend zijn om een verhaal mondeling te vertellen, geneigd zijn te beoordelen hoe goed hun verhaal is nog voor ze schrijven. Dus laat alles eruit, laat de woorden gewoon op het papier plakken zodat het niet langer in je hersenen zit, maar je er objectief naar kunt kijken en dan beslissingen kunt nemen over wat het eerste is dat de kijkers moeten weten en wat het laatste is.

En voor storyboardsessies zou ik hetzelfde zeggen: de deelnemers moeten worden aangemoedigd om meer te tekenen en niet alleen in hun fotogalerij te zoeken naar foto's die vaag verband houden met hun verhaal, maar gewoon plezier te hebben in het tekenen, het hoeft geen meesterwerk te zijn. We vragen je nooit om Michelangelo te worden, het is gewoon een krabbelsessie om te visualiseren wat je voor ogen hebt voor je verhaal. Dus het is niet echt een tekensessie maar een storyboarding sessie, dus ik moedig de deelnemers altijd aan om plezier te hebben en gewoon te tekenen.

Spreker 4

En ik denk dat het voor het opnemen echt belangrijk is dat studenten hun scripts hardop doorlezen voordat ze beginnen met opnemen, zodat ze zich zo comfortabel mogelijk voelen en ervoor zorgen dat de ruimte waarin ze opnemen zo stil mogelijk is, zodat je tijdens het bewerken niet heel veel achtergrondgeluid hoeft weg te knippen. Wat het bewerkingsproces betreft, zou ik deelnemers altijd aanmoedigen om hun uiteindelijke verhaal te exporteren en dat te bekijken voordat ze het naar de fase van het delen brengen, want vaak kunnen dingen zoals volumes waarnaar je hebt geluisterd iets anders zijn wanneer je het hebt geëxporteerd. En ik zou de deelnemers altijd willen aanmoedigen om vanaf de storyboardingfase goed na te denken over welke eigen foto's en beelden ze kunnen toevoegen als aanvulling op hun woorden.

Spreker 1

En tenslotte, de fase van het delen, ik denk dat het belangrijk is om respectvol met iedereen om te gaan en ervoor te zorgen dat de ruimte een respectvolle ruimte is om hun verhalen te delen, maar ook te onthouden dat het een viering is van het creatieve proces dat we hebben doorgemaakt. Ze krijgen te zien wat iedereen heeft gemaakt en delen het samen, wat echt, echt cruciaal is.

Wat betekent digital storytelling voor jou- transcriptie

Spreker 1

Wat betekent digital storytelling voor mij? Het is - naar mijn mening, in de huidige tijd, waarin je niet echt veel mogelijkheden hebt om gewoon, je weet wel, je hebt niet de tijd om je persoonlijke verhalen te vertellen, omdat mensen niet echt aandacht besteden vanwege de, je weet wel, alles is druk, alles is overweldigend.

Digital storytelling is een platform dat kort en zeer persoonlijk is en het kan je de mogelijkheid bieden om iets te vertellen vanuit een echt persoonlijk en persoonlijk perspectief, en op zijn minst enkele mensen met jezelf te verbinden; en digital storytelling betekent voor mij verbondenheid. In een wereld die zich emotioneel sterk afgesloten voelt, zou ik zeggen.

Spreker 2

Nou, ik denk dat digitale storytelling het meest deelt, want, weet je, iedereen is uniek en duizend mensen hebben duizend gehuchten, dus iedereen heeft zijn eigen manier van uitdrukken, en ze willen hun eigen leven of hun mening, of hun- of hun eigen dingen uitdrukken. Dus de meeste van hen uiten, voor ons, die emotie of inspiratie, en een resonantie naar anderen. En zo brengt het vertellen van verhalen de meeste mensen samen, ik denk dat dit een waarde is.

Spreker 3

In het begin dacht ik dat dit gewoon een normaal studieplan voor mij was, maar na twee weken studie denk ik dat digital storytelling heel belangrijk is voor mijn onderzoek. Weet je, ik denk dat als mensen niet dezelfde ervaring hebben, ze het misschien niet volledig kunnen begrijpen, maar digital storytelling biedt een methode om mensen verschillende gevoelens te laten verzamelen.

Misschien kunnen mensen dit gebruiken om andere mensen tot op zekere hoogte te begrijpen. Een deel daarvan, ik denk dat het heel belangrijk is voor een UX-ontwerper, weet je, soms moeten we nadenken over de gevoelens van anderen, en, ja, en afgezien daarvan, moeten we ook onze eigen gevoelens en ideeën aan anderen uitdrukken. Dus ik denk dat het een beter onderzoek biedt om ons te helpen hoe met elkaar te communiceren.

Hoe helpt digital storytelling bij creativiteit- transcriptie

Spreker 1

Kun je me uitleggen hoe je denkt dat het proces van digitale storytelling helpt bij creativiteit?

Spreker 2

Zeker, ik denk - dus als ik denk aan digitale storytelling, in het begin, ben je, in mijn geval, was ik een beetje onzeker over hoe dit je eigenlijk creatiever kan maken. Ik was er nogal sceptisch over, eigenlijk. En wat ik wil zeggen is dat het echt werkt. Ik denk dat voor mij, het deel waar het klikte is wanneer je het verhaal cirkel doen en je krijgt te zien, zoals, mensen als echte emoties over een bepaald verhaal.

Spreker 2

Ik weet niet wat het is, maar iets in je hersenen licht op. En dan begin je heel anders over dingen te denken. En ik denk dat dat het punt is waarop creativiteit begint.

Spreker 1

Dus de betrokkenheid bij anderen, en in dat proces van de verhalencirkel helpt je met je creativiteit: het zien van andermans meningen en verhalen helpt je eigen persoonlijke creativiteit?

Spreker 2

Ja, ik denk dat in mijn persoonlijke ervaring, en zelfs in de academische wereld, zo vaak, het is ja, als deze opdracht die je moet doen, en het is zeer gestructureerd, dus je weet dat je dit en dat moet doen, wanneer je gaat en een essay maakt, is het altijd, ze leren je eigenlijk de structuur.

Als je luistert naar hoe mensen verhalen vertellen, omdat iedereen zo verschillend is, opent dat een nieuwe manier van denken.

Dus als je dan een video moet maken, of iets anders - een essay - zie je het niet als een structuur, je ziet het als - wat, wat was de impact die het op mij had? En van daaruit gaat het verder. Dus ik denk dat het veel opent. Toen ik de video maakte, dacht ik niet, ik moet een inleiding hebben, en ik moet een lichaam hebben, en ik moet een conclusie hebben.

Ik dacht, ik moet dit hebben omdat ik dit beeld moet overbrengen, en dan hoe kan ik dat doen? Dan is het als, eindeloze mogelijkheden van hoe, hoe dat te doen. Dus ik denk dat dat mijn punt is.

Spreker 3

Ik denk dat je het algemene doel hebt dat je wilt bereiken, en dan weet dat je het op verschillende manieren kunt bereiken; de belangrijkste manier waarop we het deden was dat we het script hadden, en we wisten dat ons hele verhaal om een bepaald punt draaide.

We onderzochten verschillende manieren om dat het meest effectief te bereiken. Dus ieders video pakte heel anders uit. Het idee was anders, en er waren verschillende dingen nodig om het tot leven te brengen.

Spreker 1

Dus dan begin je met datzelfde punt, hetzelfde punt, en alle anderen, je bent toch tot verschillende eindpunten gekomen door het proces dat je hebt doorlopen.

Spreker 3

Ja, ja. Als je een boodschap wilt overbrengen, moet je verschillende media gebruiken. Je moet verschillende ideeën gebruiken, en ja, iedereen deed dat.

Spreker 2

En ik denk ook, als ik erover nadenk, als je denkt aan creativiteit, denk ik dat er veel ruimte is voor twijfel, want het is als, OK, ik kan creatief zijn, ik kan dit doen, ik kan dat doen, maar op een gegeven moment moet je echt iets doen, wat het ook is, weet je, een kunstwerk, beeldhouwwerk of een video, je moet de video echt doen. Je kunt niet blijven denken aan dit en dat.

Toen we de storyboards deden, herinner ik me die van jou, George, jij had zo'n gekke tekening en zo, en dan werd het uiteindelijk een beetje anders in de video, maar je maakte uiteindelijk zo'n beknopte video over dit specifieke thema.

Spreker 3

Ik denk dat, ik denk dat het zo werkt. Ja. Zoals, je maakt een storyboard, en je hoeft alleen bepaalde delen ervan te gebruiken, maar je maakt het, je creatieve proces gaat erin, en al deze verschillende uitkomsten kunnen eruit komen en het kan alle kanten op schieten. Als je het storyboard niet had gemaakt, had je niet geweten waar je heen moest gaan.

Je gaat van storyboard naar script, en mijn script was anders omdat het storyboard anders was, en dan is het script op een bepaalde manier en dan kan dat in richtingen schieten. En dan, dus voor al die verschillende processen, ben je net een boom, denk ik. Startend vanaf de stam, gaat het verder en je kunt op elk punt uitkomen. Ja.

Spreker 2

Ja. En zelfs binnen een van de processen, zoals, ik herinner me dat je me vertelde, kijk eens naar dit ding waar je een prompt plaatst en je zegt, stel je een boom voor, of dit genomen blah, blah. En dan heb je een A.I. die dat beeld genereert, en we zijn door zoveel beelden gegaan. Ik heb er geen in de video verwerkt, maar het is als, je weet wel, het is het boom ding, toch?

Alsof we de keuzes zo ruim namen. Ja, het is echt interessant.